

Arrest

nr. 177 880 van 18 november 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 14 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 september 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat C. VALKENBORG, die loco advocaat P. VALKENBORG verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker, die volgens zijn verklaringen op 30 november/1 december 2015 het Rijk binnenkwam, diende op 17 december 2015 een asielaanvraag in. Op 17 mei 2016 werd verzoeker gehoord voor het Commissariaat-generaal. Op 15 juni 2016 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Reer Xamar, subclan Bandhabow te behoren. U werd op 1 oktober 1978 geboren te Mogadishu, district Shibis. Van 1978 tot 1986 woonde u, samen met uw familie, in Saoedi-Arabië. In 1986 keerde u terug naar Mogadishu en woonde u in het district Shibis tot 1997. In 1997 verhuisde u en uw familie ten gevolge van een clanconflict naar het

district Waberi in Mogadishu. Van 2005 tot november 2014 woonde en studeerde u in Oekraïne, waar u in 2012 aan Lugansk State Medical University een diploma algemene geneeskunde behaalde. Na uw thuiskomst ondervond u veel moeilijkheden om een geschikte job te vinden. Eind oktober werd u benaderd door twee mannen die u vertelden over de opening van een apotheek in Jamaame en een openstaande vacature. 28 oktober reisde u samen met een van de mannen naar Jamaame om uit te zoeken of de jobaanbieding waar was. Uw reisgezel bracht u naar het huis van de eigenaar van de apotheek en liet u daar achter. U besloot de job te accepteren. Gedurende twee dagen was u aanwezig in de apotheek. Na twee dagen werd u tegen gehouden op een donkere plaats door, zoals ze u zelf vertelden, mannen van Al Shabaab. Ze kenden uw naam en wisten wat het doel was van uw aanwezigheid. Ze zeiden dat het uw plicht was om met hen samen te werken en dat het voor de Islam, voor het goede doel was. Ze zouden u nog contacteren en gingen weg. Vervolgens ging u rechtstreeks naar het huis van de apotheker waar u het huis niet verliet en nog gedurende vier dagen verbleef. 4 november 2015 keerde u terug Mogadishu waar u, uit angst voor Al Shabaab, onderdook bij een vriend van u in, vermoedelijk, het Yaqshid district. Uw vriend fungeerde als boodschapper tussen u en uw familie. Zo vernam u dat 7 november 2015 drie mannen van Al-Shabaab naar uw ouderlijk huis kwamen en uw jongere broer, Abdiwahab om het leven brachten. Twee dagen later werd een boodschap bezorgd bij uw ouderlijk huis waarin stond te lezen dat ze wisten dat hij, uw broer, niet de persoon was die ze wilden vermoorden en dat ze het op u gemunt hadden. Uw vader besloot dat u zo snel mogelijk het land moest verlaten en trof regelingen met uw vriend. U verliet Somalië op 11 november 2012 en kwam aan in België op 30 november/ 1 december 2015. U vroeg 17 december 2015 asiel aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u een kopie neer van uw diploma algemene geneeskunde, behaald in 2012 aan Lugansk State Medical University, een kopie van een bladzijde uit uw paspoort (uitgevaardigd op 23 juli 2014, geldig tot 22 juli 2019), een kopie van de voorzijde van uw identiteitskaart (uitgevaardigd op 23 juli 2014, geldig tot 22 juli 2019), een kopie van uw eerste paspoort, samen met verschillende visa (uitgevaardigd op 22 augustus 2004, geldig tot 21 augustus 2007), kopie van een bladzijde uit uw paspoort (uitgevaardigd op 22 juni 2011, geldig tot 22 juni 2016), een kopie van uw studentenkaart (geldig van 2006 tot 2012), een kopie van uw geboorteakte, versie in het Somali (opgesteld 5 september 1990) en een versie in het Arabisch en een kopie van een certificaat Nederlands.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken. **U verklaarde voor het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (verder CGVS) niet naar uw land van herkomst te kunnen terugkeren omwille van uw problemen met Al-Shabaab. U kon uw problemen met Al-Shabaab echter niet aannemelijk maken.**

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen **dermate onwaarschijnlijk** zijn dat aan uw asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. U verklaart op de hoogte te zijn gesteld van de job in Jamaame door twee vreemdelingen, mensen die op een dag toen u thuis was naar u toe zijn gekomen en u vertelden over de job (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u via een vriend gehoord te hebben dat ze bij de apotheek – in Jamaame – nog iemand zochten (zie vragenlijst CGVS dd. 10.02.2016, vraag 3.5.) terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS benadrukt dat u via mensen, die geen vrienden waren, zelfs onbekenden, op de hoogte gesteld werd van de job. U verklaart die mensen nooit eerder te hebben gezien en dat jullie aan de praat geraakt zijn over onder andere de problemen die bepaalde clans ondervinden om een job te vinden. U geeft tevens aan niet op de hoogte te zijn van de clans van de twee mannen die u aan uw job geholpen hebben. Dat u gedurende enige tijd een gesprek onderhoudt met twee vreemdelingen en dat het onderwerp van de clan aangesneden werd zonder te peilen naar elkaars clan, is uiterst onwaarschijnlijk. U weet bovendien niet van waar de twee mannen afkomstig zijn noch wat hen bij u heeft gebracht. U drukt het vermoeden uit dat het een valstrik was aangezien u verklaart zich af te vragen of het om een echte job ging of niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 22-23). U verklaart dat u heel erg dom geweest bent en zo graag wilde werken dat u de nadelen niet zag. U gevraagd of u contact opnam met de eigenaar vooraleer u de reis ondernam naar Jamaame, antwoordt u negatief en verklaart u dat u eerst wilde inspecteren of de job echt was of niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23).

Er dient bovendien te worden vastgesteld dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in de loop van het gehoor op het CGVS. U gevraagd hoeveel u betaalde voor het vervoer van Mogadishu naar Jamaame geeft u aan dat het vervoer betaald werd door de eigenaar van de apotheek (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Verder in het gehoor wordt echter duidelijk dat de eigenaar van de apotheek niet op de hoogte was van uw komst. U geconfronteerd met deze bevinding verklaart u dat uw reisgezel, tevens een van de twee mannen, uw vervoer geregeld én betaald heeft en dat hij het terug zou vorderen van de eigenaar van de apotheek. Dit is merkwaardig aangezien u verklaarde dat de mannen op de hoogte werden gesteld van de vacature via een vriend van (een van) hun (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en de eigenaar van de apotheek niet noodzakelijk zelf kennen.

U geeft aan onderweg van Mogadishu naar Jamaame geen problemen ondervonden te hebben. U gevraagd naar eventuele checkpoints onderweg, geeft u aan het niet meer te weten. Het is zeer onwaarschijnlijk dat u, als u die weg afgelegd heeft, niet op de hoogte zou zijn van checkpoints die u onderweg tegenkwam. Grote delen van Middle Juba, met name Jilib, en Lower Juba, met name Jamaame, stonden immers in december 2015 nog steeds onder controle van Al-Shabaab. Vanaf september 2015 hebben Kenyan Defence Forces (KDF), onder de noemer van AMISOM, de controle over Dhobley, Tabta, Dif, Afmadow, Badhade en Kulbiow aan de grens met Kenia. Volgens een internationale humanitaire NGO werkzaam in Zuid en Centraal Somalië in een interview door DIS in Kismayo hebben AMISOM en lokale clanmilities een regio van 5 tot 10 kilometer omheen de stad onder controle. Buiten die perimeter heeft Al Shabaab de controle (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat u zich zonder noemenswaardige problemen kon verplaatsen van Mogadishu naar Jamaame, en dat kon u volgens uw verklaringen, en dat u zich checkpoints onderweg niet herinnert, is niet geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en doet vermoeden dat u die weg niet heeft afgelegd. Dat u vervolgens zonder problemen de regio kon verlaten is evenmin geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Volgens een EASO rapport van februari 2016 blijkt immers dat toegang tot de dorpen buiten de stad Kismayo en aangrenzende districten nog steeds gelimiteerd is aangezien grote delen nog onder controle van Al Shabaab staan. U geeft bovendien aan niet te weten wie op het moment van uw aanwezigheid in Jamaame aan de macht was maar dat u dacht dat het zowel de overheid als Al Shabaab was. U gevraagd naar de reden dat u zonder enige twijfel de reis naar Jamaame ondernam, ondanks het feit dat u vermoedde dat Al Shabaab nog steeds stevig in het zadel zat in Jamaame, gaf u aan heel graag te willen werken en nooit gedacht te hebben dat ze u zouden aanspreken (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Dat u zich niet beter voorbereidde op uw reis en op uw potentieel toekomstig leven is, zeker gezien uw achtergrond als hoogopgeleid persoon, zeer onwaarschijnlijk. Dat u ervan uitging niet aangesproken te worden door Al Shabaab is gezien de politieke situatie in Jamaame, waar u zich bewust van was, ondenkbaar.

Dat u op voorhand niet meer informatie inwon over de vacature, over de eigenaar van de apotheek, over de mannen die u er naartoe leidden, over de politieke situatie in Jamaame, over uw reisroute e.a. doet op fundamentele wijze afbreuk aan uw asielrelaas, getuigt van roekeloos gedrag en een gebrek aan kennis van uw land van herkomst. Gezien de volatiele situatie in Zuid- en Centraal Somalië mag het logischerwijs verwacht worden dat u problemen had voorzien en de pro's en contra's had afgewogen vooraleer u de stap zette en u zich naar een ander deel, nota bene in handen van Al Shabaab, van Somalië begaf. **Gelet op wat voorafgaat, kan er geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas, zodat u noch de vluchtelingenstatus, noch de subsidiaire beschermingsstatus zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend.**

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde paspoorten, identiteitskaart en geboorteakte, dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat er – wat betreft de opmaak van Somalische identiteitsdocumenten – geen archieven bestaat, en derhalve geen referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Zowel autoriteiten in Somalië als buiten Somalië, moeten zich baseren op de verklaringen van de aanvragers. Voorts blijkt corruptie in het Somalisch staatsapparaat algemeen en endemisch. Deze vaststellingen maken het nagenoeg onmogelijke de authenticiteit van Somalische documenten na te gaan. Wat betreft de door u neergelegde studentenkaart en diploma, daar kan enkel uit worden vastgesteld dat u student was aan de Lugansk State Medical University en dus ondersteunen ze uw asielrelaas, dat zich afspeelt in Somalië, niet. Er moet worden vastgesteld dat u niet in het bezit bent van enig documenten dat uw asielrelaas zou kunnen staven.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia (Update I)" van mei 2016 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische Federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld. UNHCR geeft in haar meest recente advies aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of –instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemd documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of –instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone

burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierichtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van IDP's. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinstations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan "van artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 met betrekking tot de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen juncto artikel 62 van de vreemdelingenwet dd. 15 december 1980 in samenhang met de beginselen van goed bestuur, zijnde het zorgvuldigheidsbeginsel waardoor het commissariaat-generaal een manifeste beoordelingsfout maakt gezien de schending van artikel 1A alinea 2 juncto artikel 48/3 en 48/4 Vw.; Schending van artikel 3 EVRM; Schending van de beginselen van behoorlijk bestuur; zijnde het zorgvuldigheids- en motiveringsbeginsel, de redelijkheids- en vertrouwensbeginsel". Hij betoogt:

"Aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling en de toekenning van subsidiaire bescherming. De verwerende partij verklaart dat de vluchtelingenstatus en de subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend omwille van de vaststelling dat er feiten, zodat ter zake ten aanzien van hem niet kan besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. In haar motivering zal verwerende partij stellen dat: (...).

De weigering van de hoedanigheid als vluchteling.

Verwerende partij stelt dat er een aantal tegenstrijdigheden en inconsistenties worden vastgesteld in de verklaringen die verzoeker heeft afgelegd voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-Generaal. Verwerende partij meent - ten onrechte - dat de verklaringen van verzoeker dermate onwaarschijnlijk zijn dat aan zijn asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht. In haar motivering stelt de verwerende partij dat verzoeker verklaarde op de hoogte van de vacature te zijn gesteld door twee onbekenden, mensen die op een dag toen hij thuis was naar hem toe zijn gekomen en hem vertelden over de job. Bij de Dienst vreemdelingenzaken verklaarde verzoeker dat hij via een vriend gehoord had dat ze bij een apotheek - in Jamaame - nog iemand zochten, terwijl verzoeker tijdens het gehoor op het CGVS benadrukte dat hij via mensen, die geen vrienden waren, zelfs onbekenden, op de hoogte gesteld werd van de job. Verwerende partij zoekt hier kennelijk spijkers op laag water. Verzoeker werd op de hoogte gesteld door een vriend waarbij vervolgens twee onbekende mannen hem uitleg zijn komen geven over de apotheek in Jamaame. In deze periode - een jaar werkloos en pas getrouwd in juli - was verzoeker wanhopig op zoek naar een nieuwe job. Met zijn diploma in de geneeskunde was het jobaanbod in de apotheek verbonden aan een huisartsenpraktijk een geschenk uit de hemel voor verzoeker. Verwerende partij rekent verzoeker af omtrent het gegeven dat hij naïef is geweest en roekeloos gedrag heeft getoond. Verwerende partij stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet op de hoogte was van de clan van de onbekende mannen dewelke hem uitleg zijn komen geven over de vacature. Tevens is verwerende partij van oordeel dat verzoeker te weinig informatie heeft ingewonnen omtrent de situatie en de route naar Jamaame, zeker gezien zijn achtergrond als hoogopgeleid persoon. Verzoeker was echter in de veronderstelling dat Jamaame volledig in handen was van de overheid en dat de personen dewelke hem uitleg hebben gegeven over de vacature in de apotheek goede en betrouwbare personen waren. Verzoeker erkende in zijn gehoor reeds dat hij naïef was geweest, doch dat hij dermate hopeloos op zoek was naar een nieuwe job en deze kans niet aan zich voorbij wilde laten gaan. Met deze achtergrond dient het asielrelaas van verzoeker bekeken te worden, doch het CGVS houdt hier geen rekening mee in haar motivering. Bovendien laat verwerende partij wel achterwege dat verzoeker in zijn gehoor de naam geeft van de - in eerste instantie onbekende man - persoon dewelke het transport heeft geregeld alsmede laat zij achterwege dat verzoeker de naam geeft van de eigenaar van apotheek alsmede diens clan. (Stuk 9: achterkant pagina 4). Verwerende partij zal echter tegenstrijdigheden zoeken in de wijze van betaling van het transport. Het moge duidelijk zijn dat het transport werd betaald door de eigenaar van de apotheek en dat de persoon dewelke het transport regelde de transportkosten zou verhalen bij de eigenaar van de apotheek. Het is tevens duidelijk dat deze persoon de eigenaar wel degelijk kende en dat de vriend van wie verzoeker kennis kreeg van de vacature deze eigenaar niet persoonlijk kende. Verzoeker ging er in eerste instantie vanuit dat zijn vriend deze twee personen kende, doch zulk bleek achteraf niet het geval te zijn. Verwerende partij zoekt achter tegenstrijdigheden dewelke er niet zijn, dan wel dewelke er zijn gekomen door onduidelijkheid bij de vertaling tijdens de verhoren. Bij wijze van voorbeeld: Tijdens het gehoor vertaalde de tolk in eerste instantie dat verzoeker een eigen apotheek wilde openen. Later werd duidelijk dat het geen eigen apotheek betrof, doch dat verzoeker aangaf dat hij voor iemand zou gaan werken in een apotheek. (Stuk 9: voorkant pag. 4) Tevens stelt verwerende partij dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn geweest van checkpoints die hij onderweg tegenkwam. Verzoeker is inderdaad niet op de hoogte welke checkpoints hij onderweg is tegengekomen. Uiteraard is verzoeker checkpoints tegenkomen, doch het is niet onlogisch dat verzoeker niet kan aangeven welke checkpoints en op welke plaatsen hij onderweg is geweest. Ook hier

zal verwerende partij slechts deels rekening houden met de achtergrond van verzoeker, met name zijn hoge opleiding. Verwerende partij houdt echter geen rekening met het gegeven dat verzoeker nog maar 11 maanden terug in Somalië was nadat hij 10 jaar lang in Oekraïne is verbleven en op 27-jarige leeftijd is vertrokken uit Somalië. Het spreekt voor zich dat verzoeker geen gedetailleerde omschrijving kan geven van de checkpoints op de route van Mogadishu naar Jamaame waarbij hij als passagier heeft meegereden. Bovendien is het oneerlijk dat verwerende partij zomaar stelt geen rekening te zullen houden met de neergelegde Somalische documenten omwille van het gebrek aan controle op de authenticiteit alsmede dat zij geen rekening heeft gehouden met de documenten uit Oekraïne vermits deze zich niet in Somalië afspelen. De documenten uit Oekraïne zijn echter van doorslaggevend belang bij het asielrelaas van verzoeker. Het is juist omwille van zijn studie geneeskunde in Oekraïne dat hij gevisieerd wordt in Somalië en het is juist omwille van zijn verblijf van 10 jaren in Oekraïne dat verzoeker voornamelijk moeilijkheden ondervond om aan werk te geraken in Somalië. Ten onrechte stelt de verwerende partij aldus vast dat aan het asielrelaas van verzoeker geen geloof kan worden gehecht. De motivering van verwerende partij betreft allesbehalve een afdoende motivering. In graad van beroep brengt verzoeker als bijkomende motivatie voor zijn asielrelaas het overlijdensattest van zijn overleden broer bij (Stuk 4). Hieruit blijkt duidelijk dat zijn broer op 7 november 2015 is overleden ten gevolge van een shot in het hoofd. Om bovenvermelde redenen kan verwerende partij niet stellen dat er geen geloof gehecht kan worden aan de verklaringen van verzoeker.

De verwerende partij had aan verzoeker de vluchtelingenstatus moeten toekennen.

Verzoeker hangt wel degelijk een vernederend of onmenselijke behandeling boven het hoofd. Daad van vervolging in de zin van het Verdrag Genève moet (art. 1 A): (...). De situatie waarin verzoeker verwickeld is, beantwoordt aan de omschrijving van het Verdrag van Genève. Indien verzoeker terug zou keren naar Mogadishu, Somalië, dan is de kans reëel dat Al-Shabaab hem zal viseren en trachten te doden. Voor verzoeker bestaat er wel degelijk een reëel risico om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging op zijn leven of persoon. Niet alleen wegens willekeurig geweld in Mogadishu maar ook en vooral omwille van specifiek geweld ten aanzien van zijn persoonlijkheid. Verzoeker zal de definitie van artikel 48/4 Vw. toepassen.

- Reëel risico lopen op ernstige schade:

Zoals hoger blijkt zullen de feiten zich naar alle waarschijnlijk herhalen bij een terugkeer naar het land van herkomst en zullen de feiten alsmede de dreiging alleen meer in een verzwaarde vorm hun toepassing vinden. Er is dus op zijn minst een reële dreiging dat men verzoeker opnieuw zal benaderen.

- Zich niet onder de bescherming van dat land stellen:

Verzoeker kan niet terugkeren naar Somalië daar de overheid hem niet op adequate wijze zal bijstaan.

- Ernstige schade:

Verzoeker toont op voldoende wijze aan dat in zijn hoofde mensenrechten werden geschonden, met de dood van zijn broer en de reële bedreiging naar zijn persoonlijkheid. Vanaf het ogenblik dat er een mensenrecht wordt geschonden, is er per definitie sprake van ernstige schade. De verwerende partij had aan verzoeker de vluchtelingenstatus moeten toekennen.

De weigering van de toekenning van subsidiaire bescherming

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aarde van het gebruikte geweld en de mate waarin burger slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten. Het CGVS stelt dat de complexe aanslagen in hoofdzak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatiek konvooien. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu problematisch en ernstig is en dat het aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus doch dat zulk afhankelijk is van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker. Ten onrechte concludeert verwerende partij dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende

gronden bestaan om aan te nemen dat de aanwezigheid van verzoeker hij een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of van zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4 §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Ten eerste wenst verzoeker te benadrukken dat het CGVS niet betwist dat verzoeker van Mogadishu afkomstig is, ondanks het gegeven dat hij slechts één jaar terug in het land vertoefde, gezien hij de vragen omtrent de hoofdstad correct heeft beantwoord. Verzoeker kwam terug naar Somalië omdat de toestand in Oekraïne, waar hij verblijf en werk had, dermate onrustwekkend was. Verzoeker is op dat moment niet naar Europa gekomen om er asiel aan te vragen.

Ten tweede is verzoeker van oordeel dat de situatie in Mogadishu wel degelijk ernstig genoeg is om hem de subsidiaire bescherming tot toe kennen los van zijn individuele situatie. Recent vonden er nog een heel aantal aanslagen plaats in de hoofdstad (Stuk 5), waarbij veel burgers om het leven kwamen. Het feit dat het gerechtshof stelt dat burgers aanslagen kunnen vermijden door zones en instellingen te vermijden doet hieraan geen afbreuk. Ook de FOD Buitenlandse Zaken omschrijft heel het land als zeer gevaarlijk: een staat van burgeroorlog, de aanwezigheid van islamitische extremisten in verscheidene delen van het land, inclusief de hoofdstad, en strijders van enkele krijgsheren en criminelen creëren een klimaat van onveiligheid.(Stuk 6)

Ten derde stelt verzoeker vast dat verwerende partij claimt rekening gehouden te hebben met de individuele situatie van verzoeker, doch zij verwijst uitsluitend naar de hoger vermelde vaststellingen in haar beslissing. Zoals reeds vermeld heeft verzoeker een diploma geneeskunde behaald in Oekraïne. Vanuit Al Shabaab heeft men verzoeker willen inlijven om voor de islam te werken. Nadat verzoeker geweigerd heeft hieraan mee te werken heeft men - verkeerdelijk - zijn broer vermoord. Niet alleen moet verzoeker om deze redenen erkend worden als vluchteling, minstens dient hij om deze redenen het beschermingsstatuut te krijgen. Het CGVS betwist de authenticiteit van het diploma van verzoeker niet. De verwerende partij stelt - om onbegrijpelijke redenen - uitsluitend dat deze documenten het asielrelaas niet ondersteunen vermits het asielrelaas zich in Somalië afspeelt !! Als hoogopgeleid persoon is verzoeker wel degelijk een doelwit voor Al Shabaab in Somalië, zeker gezien verzoeker heeft geweigerd om zijn medewerking aan Al Shabaab te verlenen. Verzoeker is momenteel allesbehalve een gewone burger. De verwerende partij heeft met deze elementen geen rekening gehouden in haar overweging om aan verzoeker een subsidiaire bescherming toe te kennen. De verwerende partij faalt aldus in haar motivering. Ten onrechte wordt verzoeker dan ook weerhouden van het vluchtelingenstatuut of subsidiaire bescherming."

2.1.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent. Hij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering hem niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing van de commissaris-generaal, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.1.2. Het louter aanhalen van een vrees voor vervolging (of risico op ernstige schade) volstaat op zich niet om te kunnen besluiten dat deze vrees (risico) reëel is. Deze vrees (of risico) dient immers ook steeds getoetst te worden aan enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees (risico) concreet aannemelijk te maken. De commissaris-generaal neemt zijn beslissing op grond van de feitelijke elementen die hem werden aangereikt door de asielzoeker. De bewijslast ligt in de eerste plaats bij de asielzoeker (RvS 3 september 2004, nr. 134.545). De commissaris-generaal heeft vastgesteld dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat er wat hem betreft sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève (of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming). De commissaris-generaal beschikt over een bepaalde appreciatiemarge om te oordelen of de asielzoeker in kwestie gegevens

aanbrengt waaruit blijkt dat er ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève of van een reëel risico op ernstige schade in de zin van de definitie van subsidiaire bescherming.

In casu oordeelde de commissaris-generaal dat verzoeker er niet in geslaagd is om een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet, aannemelijk te maken.

Blijkens de bestreden beslissing wordt de vluchtelingenstatus geweigerd omdat verzoeker zijn problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk kon maken. Zo stelt de commissaris-generaal vast dat verzoekers verklaringen dermate onwaarschijnlijk zijn dat aan de asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht, dat wordt vastgesteld dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in de loop van het gehoor op het CGVS en dat de door verzoeker, in het kader van zijn asielaanvraag, neergelegde documenten bovenstaande vaststellingen niet te weten wijzigen.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Waar verzoeker tracht een aantal motieven van de bestreden beslissing te weerleggen, benadrukt de Raad vooreerst dat de motivering als geheel moet worden gelezen en niet als samenstelling van componenten die elk op zich een beslissing kunnen dragen. Het is immers het geheel van de vastgestelde tegenstrijdigheden, vaagheden, onwetendheden en onwaarschijnlijkheden op grond waarvan de commissaris-generaal oordeelde dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan bovendien niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het Commissariaat-generaal moet niet bewijzen dat de aangehaalde feiten onwaar zouden zijn (RvS 4 december 2006, nr. 165.484).

2.1.3. Waar verzoeker stelt dat hij op de hoogte werd gesteld door een vriend waarbij vervolgens twee onbekende mannen hem uitleg zijn komen geven over de apotheek in Jamaame, slaagt hij er niet in volgende vaststellingen van de commissaris-generaal te ontkrachten: *“U verklaart op de hoogte te zijn gesteld van de job in Jamaame door twee vreemdelingen, mensen die op een dag toen u thuis was naar u toe zijn gekomen en u vertelden over de job (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Bij Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) verklaarde u via een vriend gehoord te hebben dat ze bij de apotheek – in Jamaame – nog iemand zochten (zie vragenlijst CGVS dd. 10.02.2016, vraag 3.5.) terwijl u tijdens het gehoor op het CGVS benadrukt dat u via mensen, die geen vrienden waren, zelfs onbekenden, op de hoogte gesteld werd van de job. U verklaart die mensen nooit eerder te hebben gezien en dat jullie aan de praat geraakt zijn over onder andere de problemen die bepaalde clans ondervinden om een job te vinden. U geeft tevens aan niet op de hoogte te zijn van de clans van de twee mannen die u aan uw job geholpen hebben. Dat u gedurende enige tijd een gesprek onderhoudt met twee vreemdelingen en dat het onderwerp van de clan aangesneden werd zonder te peilen naar elkaars clan, is uiterst onwaarschijnlijk. U weet bovendien niet van waar de twee mannen afkomstig zijn noch wat hen bij u heeft gebracht. U drukt het vermoeden uit dat het een valstrik was aangezien u verklaart zich af te vragen of het om een echte job ging of niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 22-23). U verklaart dat u heel erg dom geweest bent en zo graag wilde werken dat u de nadelen niet zag. U gevraagd of u contact opnam met de eigenaar vooraleer u de reis ondernam naar Jamaame, antwoordt u negatief en verklaart u dat u eerst wilde inspecteren of de job echt was of niet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23).”*

2.1.4. De commissaris-generaal stelt dat het opmerkelijk is dat verzoeker niet op de hoogte was van de clan van de onbekende mannen die hem uitleg zijn komen geven over de vacature en is tevens van

oordeel dat verzoeker te weinig informatie heeft ingewonnen omtrent de situatie en de route naar Jamaame, zeker gezien zijn achtergrond als hoogopgeleid persoon.

Verzoeker betoogt dat hij in de veronderstelling was dat Jamaame volledig in handen was van de overheid en dat de personen die hem uitleg hebben gegeven over de vacature in de apotheek goede en betrouwbare personen waren. Hij stelt: *“Verzoeker erkende in zijn gehoor reeds dat hij naïef was geweest, doch dat hij dermate hopeloos op zoek was naar een nieuwe job en deze kans niet aan zich voorbij wilde laten gaan. Met deze achtergrond dient het asielrelaas van verzoeker bekeken te worden, doch het CGVS houdt hier geen rekening mee in haar motivering. Bovendien laat verwerende partij wel achterwege dat verzoeker in zijn gehoor de naam geeft van de - in eerste instantie onbekende man - persoon dewelke het transport heeft geregeld alsmede laat zij achterwege dat verzoeker de naam geeft van de eigenaar van apotheek alsmede diens clan. (Stuk 9: achterkant pagina 4)”*.

Met zijn betoog slaagt verzoeker er niet in de vaststellingen van de commissaris-generaal te ontcrachten, namelijk dat verzoeker niet op de hoogte was van de clan van de onbekende mannen die hem uitleg zijn komen geven over de vacature en dat verzoeker te weinig informatie heeft ingewonnen omtrent de situatie en de route naar Jamaame, zeker gezien zijn achtergrond als hoogopgeleid persoon. Verzoeker toont bovendien niet aan dat zijn zogezegde naïviteit zijn verstandelijke vermogens dermate heeft aangetast dat hij hierdoor niet in staat is zijn eigen leefwereld in tijd en ruimte te situeren.

2.1.5. Verzoeker betoogt dat het duidelijk is dat het transport werd betaald door de eigenaar van de apotheek en dat de persoon die het transport regelde de transportkosten zou verhalen bij de eigenaar van de apotheek, dat het tevens duidelijk is dat deze persoon de eigenaar wel degelijk kende en dat de vriend van wie verzoeker kennis kreeg van de vacature deze eigenaar niet persoonlijk kende. Verzoeker verklaart de tegenstrijdigheid door te stellen dat hij er in eerste instantie vanuit ging dat zijn vriend deze twee personen kende, doch dit bleek achteraf niet het geval te zijn.

Verzoeker maakt met zijn betoog niet aannemelijk dat de commissaris-generaal, op grond van de eigen verklaringen van verzoeker, foutief besluit: *“U gevraagd hoeveel u betaalde voor het vervoer van Mogadishu naar Jamaame geeft u aan dat het vervoer betaald werd door de eigenaar van de apotheek (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Verder in het gehoor wordt echter duidelijk dat de eigenaar van de apotheek niet op de hoogte was van uw komst. U geconfronteerd met deze bevinding verklaart u dat uw reisgezel, tevens een van de twee mannen, uw vervoer geregeld én betaald heeft en dat hij het terug zou vorderen van de eigenaar van de apotheek. Dit is merkwaardig aangezien u verklaarde dat de mannen op de hoogte werden gesteld van de vacature via een vriend van (een van) hun (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en de eigenaar van de apotheek niet noodzakelijk zelf kennen.”*

2.1.6. Verzoeker stelt dat hij inderdaad niet op de hoogte is van de checkpoints die hij onderweg is tegengekomen, maar dat hij er uiteraard is tegenkomen, doch het is niet onlogisch dat hij niet kan aangeven welke checkpoints en op welke plaatsen hij onderweg is geweest. Hij betoogt: *“Ook hier zal verwerende partij slechts deels rekening houden met de achtergrond van verzoeker, met name zijn hoge opleiding. Verwerende partij houdt echter geen rekening met het gegeven dat verzoeker nog maar 11 maanden terug in Somalië was nadat hij 10 jaar lang in Oekraïne is verbleven en op 27-jarige leeftijd is vertrokken uit Somalië. Het spreekt voor zich dat verzoeker geen gedetailleerde omschrijving kan geven van de checkpoints op de route van Mogadishu naar Jamaame waarbij hij als passagier heeft meegereiden”*.

Met zijn betoog slaagt verzoeker er niet in de essentie van de vaststellingen van de commissaris-generaal te ontcrachten, namelijk verzoeker *“zich zonder noemenswaardige problemen kon verplaatsen van Mogadishu naar Jamaame, en dat kon u volgens uw verklaringen, en dat u zich checkpoints onderweg niet herinnert, is niet geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en doet vermoeden dat u die weg niet heeft afgelegd. Dat u vervolgens zonder problemen de regio kon verlaten is evenmin geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 25)”*. Volgend motief, dat steun vindt in het dossier, blijft overeind: *“U geeft aan onderweg van Mogadishu naar Jamaame geen problemen ondervonden te hebben. U gevraagd naar eventuele checkpoints onderweg, geeft u aan het niet meer te weten. Het is zeer onwaarschijnlijk dat u, als u die weg afgelegd heeft, niet op de hoogte zou zijn van checkpoints die u onderweg tegenkwam. Grote delen van Middle Juba, met name Jilib, en Lower Juba, met name Jamaame, stonden immers in december 2015 nog steeds onder controle van Al-Shabaab. Vanaf september 2015 hebben Kenyan Defence Forces (KDF), onder de noemer van AMISOM, de controle over Dhobley, Tabta, Dif, Afmadow, Badhade en Kulbiow aan de grens met Kenia. Volgens een internationale humanitaire NGO werkzaam in Zuid en Centraal Somalië in een interview door DIS in*

Kismayo hebben AMISOM en lokale clanmilities een regio van 5 tot 10 kilometer omheen de stad onder controle. Buiten die perimeter heeft Al Shabaab de controle (zie informatie toegevoegd aan administratief dossier). Dat u zich zonder noemenswaardige problemen kon verplaatsen van Mogadishu naar Jamaame, en dat kon u volgens uw verklaringen, en dat u zich checkpoints onderweg niet herinnert, is niet geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 23) en doet vermoeden dat u die weg niet heeft afgelegd. Dat u vervolgens zonder problemen de regio kon verlaten is evenmin geloofwaardig (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Volgens een EASO rapport van februari 2016 blijkt immers dat toegang tot de dorpen buiten de stad Kismayo en aangrenzende districten nog steeds gelimiteerd is aangezien grote delen nog onder controle van Al Shabaab staan. U geeft bovendien aan niet te weten wie op het moment van uw aanwezigheid in Jamaame aan de macht was maar dat u dacht dat het zowel de overheid als Al Shabaab was. U gevraagd naar de reden dat u zonder enige twijfel de reis naar Jamaame ondernam, ondanks het feit dat u vermoedde dat Al Shabaab nog steeds stevig in het zadel zat in Jamaame, gaf u aan heel graag te willen werken en nooit gedacht te hebben dat ze u zouden aanspreken (zie gehoorverslag CGVS, p. 25). Dat u zich niet beter voorbereidde op uw reis en op uw potentieel toekomstig leven is, zeker gezien uw achtergrond als hoogopgeleid persoon, zeer onwaarschijnlijk. Dat u ervan uitging niet aangesproken te worden door Al Shabaab is gezien de politieke situatie in Jamaame, waar u zich bewust van was, ondenkbaar."

Uit voornoemd motief blijkt ook dat de commissaris-generaal rekening heeft gehouden de achtergrond van verzoeker. De commissaris-generaal besluit immers "Dat u zich niet beter voorbereidde op uw reis en op uw potentieel toekomstig leven is, zeker gezien uw achtergrond als hoogopgeleid persoon, zeer onwaarschijnlijk. Dat u ervan uitging niet aangesproken te worden door Al Shabaab is gezien de politieke situatie in Jamaame, waar u zich bewust van was, ondenkbaar." Verzoeker toont ook niet aan dat het voor een hoogopgeleid persoon, na tien jaar afwezigheid, onmogelijk is om zich afdoende voor te bereiden op een potentieel toekomstig leven.

2.1.7. Verzoeker betoogt: "Bovendien is het oneerlijk dat verwerende partij zomaar stelt geen rekening te zullen houden met de neergelegde Somalische documenten omwille van het gebrek aan controle op de authenticiteit alsmede dat zij geen rekening heeft gehouden met de documenten uit Oekraïne vermits deze zich niet in Somalië afspelen. De documenten uit Oekraïne zijn echter van doorslaggevend belang bij het asielrelaas van verzoeker. Het is juist omwille van zijn studie geneeskunde in Oekraïne dat hij gevisieerd wordt in Somalië en het is juist omwille van zijn verblijf van 10 jaren in Oekraïne dat verzoeker voornamelijk moeilijkheden ondervond om aan werk te geraken in Somalië".

Verzoeker slaagt er niet in volgend motief te ondermijnen: "De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde documenten weten bovenstaande vaststellingen niet te wijzigen. Wat betreft de door u neergelegde paspoorten, identiteitskaart en geboorteakte, dienen volgende vaststellingen gedaan. Zo blijkt uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie dat er – wat betreft de opmaak van Somalische identiteitsdocumenten – geen archieven bestaan, en derhalve geen referentiemateriaal voor het opstellen van (identiteits-) documenten. Zowel autoriteiten in Somalië als buiten Somalië, moeten zich baseren op de verklaringen van de aanvragers. Voorts blijkt corruptie in het Somalisch staatsapparaat algemeen en endemisch. Deze vaststellingen maken het nagenoeg onmogelijke de authenticiteit van Somalische documenten na te gaan. Wat betreft de door u neergelegde studentenkaart en diploma, daar kan enkel uit worden vastgesteld dat u student was aan de Lugansk State Medical University en dus ondersteunen ze uw asielrelaas, dat zich afspeelt in Somalië, niet. Er moet worden vastgesteld dat u niet in het bezit bent van enig documenten dat uw asielrelaas zou kunnen staven."

De stelling dat hij juist omwille van zijn diploma geneeskunde, behaald in Oekraïne, gevisieerd wordt in Somalië, poneert verzoeker voor het eerst in het middel. Tijdens de uitgebreide verhoren heeft verzoeker dit asielmotief niet vernoemd. Integendeel uit verzoekers verklaringen blijkt net dat hij door zijn Oekraïens diploma algemene geneeskunde mogelijk aan werk zou geraken bij een apotheek in Somalië. Zo stelt verzoeker zelf in het verzoekschrift, pagina 3, "Eind oktober werd verzoeker benaderd door twee mannen dewelke wisten dat hij Dokter in de Geneeskunde is. Zij vertelden hem over een opening van een apotheek in Jamaame en een openstaande vacature".

2.1.8. Bij het verzoekschrift voegt verzoeker als bijkomende motivatie voor zijn asielrelaas het overlijdensattest van zijn broer bij (stuk 4). Hieruit blijkt duidelijk dat zijn broer op 7 november 2015 is overleden ten gevolge van een schot in het hoofd.

De Raad stelt vast dat voornoemd overlijdensattest geen bewijs van vervolging levert in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Bovendien kan aan voornoemd document pas bewijswaarde worden gehecht indien verzoeker geloofwaardige verklaringen heeft afgelegd, wat niet blijkt.

2.1.9. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift weliswaar aantoont dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar hij toont niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat verzoekers asielaanvraag ongegrond is. Verzoeker brengt geen afdoende argumenten aan die hier alsnog een ander licht op werpen, doch beperkt zich tot het herhalen van een aantal eerder afgelegde verklaringen, het opwerpen van losse beweringen alsook een post-factum verklaring en het tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal. Als dusdanig wordt er echter geen afbreuk gedaan aan de concrete vaststellingen die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. De motivering van de bestreden beslissing blijft dan ook onverminderd gehandhaafd.

2.2. Verzoeker betwist de motivering in de bestreden beslissing aangaande de analyse van de veiligheidssituatie in Mogadishu in het kader van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

2.2.1. De commissaris-generaal oordeelt op basis van de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 dat de veiligheidssituatie er nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op de vaststellingen van de bestreden beslissing en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid- en Centraal-Somalië werd "UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Southern and Central Somalia" van januari 2014 en "UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia" van juni 2014 in rekening genomen. Zowel uit deze adviezen, als uit de COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in vele delen van Zuid- en Centraal-Somalië volatiel blijft. De gewapende gevechten duren buiten Mogadishu en in de rurale gebieden die onder controle van al-Shabaab staan, voort. Gebieden onder controle van de Somalische federale regering, waaronder Mogadishu, worden dan weer vaak getroffen door aanslagen en andere vormen van geweld.

Het UNHCR geeft in haar meest recente advies ("UNHCR position on returns to Southern and Central Somalia" van mei 2016) aan dat er in 2014 en 2015 verschillende grootschalige aanvallen waren in Mogadishu waarbij burgers en civiele infrastructuur werden gevisieerd, waaronder hotels en overheidsgebouwen. Zoals verder wordt uiteengezet blijkt uit de COI Focus over de veiligheidssituatie in Mogadishu dat het geweld er inderdaad enerzijds de vorm aanneemt van complexe terreuraanslagen, die echter in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants populair bij overheidsfunctionarissen en op overheidsgebouwen of -instellingen, en anderzijds vaak de vorm aanneemt van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. UNHCR geeft aan dat veel personen die Zuid- en Centraal-Somalië ontvluchten een profiel hebben waardoor ze in aanmerking zouden kunnen komen voor de vluchtelingenstatus. UNHCR wijst er eveneens op dat asielzoekers afkomstig uit "conflict-affected areas" nood kunnen hebben aan bescherming omdat zij het risico lopen blootgesteld te worden aan een ernstige en individuele bedreiging van hun leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld. Nergens in voornoemde documenten wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke persoon afkomstig uit Zuid- en Centraal-Somalië een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien blijkt uit de adviezen van UNHCR en uit de door het CGVS gehanteerde informatie dat het geweldsniveau, de aard van het geweld en de impact van het geweld regionaal verschillend zijn. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in verzoekers land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar hij afkomstig is. Gezien verzoekers verklaringen met betrekking tot zijn herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Mogadishu te worden beoordeeld.

De commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Mogadishu complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie de aan het administratief dossier toegevoegde COI Focus "Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu" van 19 februari 2016) blijkt dat de politieke en militaire situatie van Somalië drastisch gewijzigd is vanaf augustus 2011, wanneer de islamistische rebellen van al-Shabaab uit Mogadishu worden verdreven. In mei 2012 is hun volledige terugtrekking uit de hoofdstad een feit. Al-Shabaab blijft in Mogadishu evenwel in staat om regelmatig aanslagen uit te voeren. Ook conflicten van tribale of zakelijke aard leiden regelmatig tot gewelddadige incidenten. Het merendeel van het geweld dat in Mogadishu plaats vindt neemt enerzijds de vorm aan van complexe terreuraanslagen van al-Shabaab. Deze complexe aanslagen zijn in hoofdzaak gericht op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien. Anderzijds neemt het geweld in Mogadishu vaak de vorm aan van doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. Sommige aanslagen worden opgeëist door al-Shabaab, in andere gevallen gaat het om onbekende schutters. Onder de slachtoffers van deze aanslagen bevinden zich parlementsleden en regionale bestuurders, politieke vertegenwoordigers en overheidsfunctionarissen, politieagenten, soldaten of medewerkers van de inlichtingendiensten, reporters, humanitair personeel en soms ook gewone burgers. Verschillende bronnen beschrijven het door al-Shabaab gepleegde geweld als doelgericht. Naast de complexe aanslagen en doelgerichte moordaanslagen vinden er nog een aantal andere incidenten plaats, meestal bomaanslagen en verder verschillende incidenten tussen veiligheidsdiensten.

Uit dezelfde informatie blijkt voorts dat verschillende bronnen aangeven dat er maar een beperkte opvolging en verslaggeving is van gewelddadige incidenten en van het aantal slachtoffers in Somalië, waardoor een exhaustief overzicht niet mogelijk is. Betrouwbare statistieken over burgerslachtoffers zijn niet beschikbaar. Het EHRM stelde in een arrest van september 2013 (EHRM, K.A.B. v. Sweden, no. 17299/12, van 5 september 2013) dan weer dat al-Shabaab Mogadishu niet langer in handen had, dat er geen frontlijngevechten of bombardementen meer plaatsvonden in de hoofdstad en dat het aantal burgerdoden was gedaald. Zowel in het arrest van september 2013 als in een arrest van september 2015 (EHRM, R.H. v. Sweden, no. 4601/14, van 10 september 2015) kwam het EHRM tot het besluit dat er geen sprake is van een reëel risico op een met artikel 3 van het EVRM strijdige behandeling voor al wie in Mogadishu aanwezig is. Ook de Immigration and Asylum Chamber van het Upper Tribunal van het Verenigd Koninkrijk oordeelde in september 2014 (MOJ & Ors (Return to Mogadishu) Somalia CG [2014] UKUT 00442 (IAC), United Kingdom: Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) van 10 september 2014) dat in het algemeen een persoon die een "gewone burger" is bij terugkeer naar Mogadishu na een periode van afwezigheid geen reëel risico op vervolging of op schade zoals bedoeld onder artikel 3 EVRM of artikel 15 c van de Kwalificatierechtlijn loopt. Het Upper Tribunal stelt verder dat het aantal burgerslachtoffers in Mogadishu sinds 2011 gedaald is, voornamelijk omdat er einde kwam aan de openlijke oorlogsvoering binnen de stad en al-Shabaab haar toevlucht neemt tot operaties tegen zorgvuldig geselecteerde doelwitten. Het gerechtshof meent voorts dat men redelijkerwijs van een gewone burger kan verwachten dat hij het persoonlijke risico slachtoffer te worden van een aanslag van al-Shabaab kan verminderen door zones en instellingen te vermijden die als doelwitten van de islamistische beweging kunnen aangeduid worden.

Daarnaast dient opgemerkt te worden dat, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, meerdere bronnen positieve ontwikkelingen signaleren in de hoofdstad zoals de heropleving van het economische leven. De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Mogadishu te verlaten. In tegendeel, Somaliërs keren vanuit Kenia en de diaspora vrijwillig terug naar Somalië, waaronder naar Mogadishu. In die mate zelfs dat de terugkeer van een groot aantal Somaliërs in Mogadishu voor een financiële injectie zorgt en een verhoging van werkgelegenheid en van basisvoorzieningen in het onderwijs en de gezondheidszorg, maar ook voor een stijging van de grondprijzen en van de uitzettingen van internally displaced persons. Daarnaast blijkt dat er in Mogadishu sprake is van vele handelszaken, gaande van platenwinkels tot apothekers, banken, benzinestations, ..., van een bloeiende bouwsector, een vrijetijdsleven met tieners die voetballen op

Lidobeach, met restaurants en internetcafés, met jongeren die koffie drinken of flaneren. Basisvoorzieningen zoals huisvuilophaal, brandweer, elektriciteit zijn beschikbaar en het aantal schoolinschrijvingen is in een jaar tijd verdrievoudigd.

2.2.2. Verzoeker slaagt er niet in om deze vaststellingen te weerleggen. Verzoeker verwijst enerzijds naar krantenartikels en de website van de FOD Buitenlandse Zaken en betwist de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder hiervoor echter concrete tegenargumenten aan te brengen. De commissaris-generaal is juist op basis van het geheel van de informatie in de desbetreffende COI Focus tot de conclusie gekomen dat er in Mogadishu actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Anderzijds haalt verzoeker dan weer een aantal veiligheidsincidenten in Mogadishu aan, maar deze incidenten bevestigen grotendeels juist het patroon van geweld in Mogadishu dat wordt beschreven in de desbetreffende motivering, namelijk enerzijds complexe aanslagen, die in hoofdzaak gericht zijn op hotels en restaurants die vaak politieke figuren en regeringsfunctionarissen over de vloer krijgen, op overheidsgebouwen of -instellingen, op de inlichtingendienst NISA, en op diplomatieke konvooien en anderzijds doelgerichte moordaanslagen tegen personen verbonden met de overheid of met internationale instellingen. De aanval op een restaurant aan het strand op 21 januari 2016 wordt trouwens aangehaald in de door het Commissariaat-generaal gehanteerde informatie, de COI Focus Somalië: Veiligheidssituatie in Mogadishu van 19 februari 2016. Het incident op 26 februari 2016 betreft een aanval op het SYL hotel, dat tegenover het presidentieel paleis is gesitueerd en wordt bezocht door overheidsambtenaren en zakenlui. Het restaurant waar op 11 april 2016 vlakbij een bomauto ontplofte, lag dicht bij het municipal government gebouw. De aanval door al-Shabaab op 18 april 2016 betrof dan weer een overheidsvoertuig. Al-Shabaab ontkende zelf trouwens dat er burgerslachtoffers waren gevallen, maar stelde dat de slachtoffers leden van de veiligheidsdiensten waren. De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio waarover op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop de COI Focus gestoeld is, wordt geoordeeld dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, op zich niet aantoonend dat de feitelijke vaststellingen in deze COI Focus niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal burgers die slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van het geweld op het leven van burgers, etc.

Waar verzoeker stelt dat geen rekening is gehouden met zijn individuele situatie, en met name dat hij omwille van zijn diploma een doelwit is voor al-Shabaab, volstaat het te verwijzen naar de bespreking van het middel aangaande de weigering van de hoedanigheid als vluchteling. De Raad wijst er op dat verzoeker geen geloofwaardig asielrelaas heeft afgelegd. Zo kon verzoeker zijn problemen met Al-Shabaab niet aannemelijk maken. Zo wordt vastgesteld dat verzoekers verklaringen dermate onwaarschijnlijk zijn dat aan de asielmotieven geen enkel geloof meer kan worden gehecht en dat wordt vastgesteld dat de geloofwaardigheid van het asielrelaas wordt ondermijnd door tegenstrijdigheden die werden vastgesteld in de loop van het gehoor op het CGVS.

De loutere vaststelling dat er zich nieuwe (veiligheids)incidenten voordoen in een regio waarover op grond van de omstandige, veelvoudige, specifieke en nauwgezette informatie waarop de COI Focus gestoeld is, wordt geoordeeld dat er actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet, op zich niet aantoonend dat de feitelijke vaststellingen in deze COI Focus niet langer actueel of correct zouden zijn. Er dienen immers diverse objectieve elementen in ogenschouw te worden genomen om het reële risico zoals voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, zoals het aantal burgers die slachtoffers zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict

gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld en de mate waarin burgers slachtoffer zijn van willekeurig dan wel doelgericht geweld, de impact van het geweld op het leven van burgers, etc.

2.2.3 De commissaris-generaal heeft wat betreft de beoordeling van de mogelijke toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus een redelijke appreciatiebevoegdheid. Verzoeker toont in het verzoekschrift weliswaar aan dat hij het niet eens is met de appreciatie door de commissaris-generaal, maar toont niet aan dat de commissaris-generaal zijn appreciatiebevoegdheid heeft overschreden door te oordelen dat er actueel in Mogadishu geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoeker louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of haar persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Verzoeker toont immers op geen enkele wijze aan dat de geraadpleegde informatie onjuist zou zijn, noch slaagt hij erin de conclusies die de commissaris-generaal daaruit heeft getrokken te ontkrachten.

2.3. De bestreden beslissing wordt gedragen door in feite en in rechte aanvaardbare motieven en is afdoende gemotiveerd. Een schending van de motiveringsplicht kan niet worden vastgesteld. In casu maakt de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Er worden geen gegronde middelen aangevoerd. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

3. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

M. MILOJKOWIC